

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพท้องถิ่น

หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

หลักการสำคัญของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 มีดังนี้

1. พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ
2. ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชน
3. พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม
4. ยึดวิสัยทัศน์ประเทศไทยปี พ.ศ. 2570 เป็นเป้าหมาย ซึ่งจะส่งผลให้บรรลุการพัฒนาที่อยู่บนรากฐานของสังคมไทย อยู่บนกรอบแนวคิดของการพัฒนาบนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประเทศมีสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นเสาหลักของความเป็นปึกแผ่นของคนในชาติ ครอบครัวมีความสุขเป็นพื้นฐานที่สร้างคนเป็นคนดี ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีบทบาทในการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพและความสามารถในการแข่งขัน มีการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ มีกฎระเบียบ และกฎหมายที่บังคับใช้อย่างเป็นระบบ และประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศภูมิภาคและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้แนะทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลางเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียงยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพสังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกันระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์และพันธกิจ การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

- 1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุก

ภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนาศักยภาพการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนรวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจสติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืนมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- 3) เศรษฐกิจเติบโต ในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0
- 4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึง โครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตการผลิตรวมอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศและสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดง โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง รวมถึงสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ 6 ยุทธศาสตร์ คือ

- (1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
 - (2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
 - (3) ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยและมั่นคงของอาหารและพลังงาน
 - (4) ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพบนฐานความรู้
 - (5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค และ
 - (6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- โดยมีกรอบแนวทางเบื้องต้น ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี สร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุนปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่จะเป็นฐานการประกอบอาชีพที่มั่นคง ยกระดับรายได้ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ทุกคนในสังคมไทย

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยให้มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงามและรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมของประเทศ ยกเว้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้ได้มาตรฐานสากล และเพิ่ม โอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย

(3) ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยและมั่นคงของอาหารและพลังงาน มุ่งพัฒนาให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความปลอดภัย มั่นคง และมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐานและมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาด และมีราคาที่เหมาะสม เป็นธรรม พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้เกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

(4) ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพบนฐานความรู้ มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง มีคุณภาพ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค โดยกำหนดให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูป เป็นประตูการค้าสู่อินโดจีน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีประวัติศาสตร์อารยธรรมขอมวัฒนธรรมประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วภาคการณได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 มีดังนี้

1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้มีความสำคัญกับ

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนใน

การเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึงสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น__

1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนา

ระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมพัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพและมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่__

2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ปลุกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรมซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาค้นด้วยการเรียนรู้ใน ศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียม ความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการ โภคที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความ สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการ สาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือกการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของ ประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้ มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มี นิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัยควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มี คุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนา บทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และ ยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความ เป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคม อาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่าง ประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

3 ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษา ป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิ ทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าว มากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบ บริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟู

และส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรม
ยั่งยืน

3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา
อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนสนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับ
สภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการ
ขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสม
กับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ต่าง ๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่
เกษตรกร

อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของ
ชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วม
ทำการศึกษาร่วมกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ผลิตภัณฑ์
เกษตรและอาหาร ยกย่องคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้
เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริม
ภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับ
สถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดการ โลจิสติกส์ของภาคเกษตร

3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกัน
รายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร
ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่
ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนา
สถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความ
เข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผล
มาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดย
ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้นส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตร
ด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้
และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมกรบริโภคที่
เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชน
ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมา

ผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชนรวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับ

4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกาและเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์ การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนา_อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียมและเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากลสร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลังพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5 ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและ โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและ โลจิสติกส์ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

5.2 การพัฒนาฐานลงทุน โดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนรวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้

สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกเว้นทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนด ยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทาง เศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้าย แรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนด มาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการ ไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน กลุ่มครองและส่งเสริมสิทธิและ ผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิตป้องกันภัยจากการก่อการร้าย และอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัยมุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการ ป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติดและการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพ และความพร้อมภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการ ป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่าง มีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่ แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการ ผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวก องค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้วเป็นการสร้างองค์ความรู้ ให้กับภาคธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของ ตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการ สนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐาน ความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการ จัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและ

ภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

6 ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

6.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้ตัวอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาศักยภาพและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสาร โทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณีติดตาม

สถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่าง ๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจา พัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉินและระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาคอขวดในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น 18 กลุ่ม จังหวัดโดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อยมาจาก ร้อยเอ็ด , แก่น มาจาก ขอนแก่น , สาร มาจาก มหาสารคาม , สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

วิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

“เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมแปรรูปพืชอาหารและพลังงานทดแทน”

เป้าหมายการพัฒนาเพื่อ

- (1) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตร
- (2) เพิ่มการลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการเกษตร

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1) พัฒนามาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร

เป้าประสงค์

- เพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตภาคเกษตร
- สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตด้านการเกษตร
- สร้างความสมดุลระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา โดยการพัฒนาปัจจัยและโครงสร้างพื้นฐานของระบบการผลิต ได้แก่ การบริหารจัดการระบบน้ำเพื่อการเกษตร การวิจัย/พัฒนาและส่งเสริมการใช้พันธุ์ดี การปรับปรุงโครงสร้างและการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของสภาพดินควบคู่กับการสนับสนุนการพัฒนามาตรฐานการผลิตภาคเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) ภายใต้ระบบการกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) เพื่อส่งเสริมการผลิต

2) สร้างความพร้อมในการส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

เป้าประสงค์ เพื่อพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นพื้นที่ที่น่าลงทุนด้านอุตสาหกรรม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา โดยการพัฒนาปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุน เช่น ระบบ Logistic ระบบคลังสินค้าเกษตร (ไซโล) ฯลฯ การพัฒนาฝีมือแรงงานที่จำเป็นต่อการลงทุนควบคู่ไปกับการสร้างผู้ประกอบการใหม่และการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการเดิม รวมถึงการสร้างความพร้อมด้านวัตถุดิบที่จำเป็นต่อการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม

3) พัฒนาระบบบริหารจัดการการพัฒนากลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเชิงบูรณาการของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา โดยการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารและการประสานงานของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การปรับปรุงและพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหาร เช่น ระบบข้อมูลเพื่อการวางแผน ระบบการติดตามและประเมินผล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหาร และการพัฒนาบุคลากร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ไว้ว่า

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเครือข่ายการค้า การลงทุน การบริการ และการคมนาคมขนส่งในภูมิภาคสู่สากล”

โดยมุ่งเน้น ในการพัฒนาจังหวัดขอนแก่นใน 3 ระดับ (3H) คือ

1. ระดับชุมชน เพื่อสร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง มีความสุข (Happiness community)
2. ระดับเมือง เพื่อมุ่งสู่การเป็นนครน่าอยู่ (Healthy City)
3. ระดับภูมิภาค เพื่อก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านเศรษฐกิจ การคมนาคม และกา

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Hub of Region)

เป้าประสงค์หลักในการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (Strategic goal) กำหนดไว้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการและการลงทุนของภูมิภาค มีโครงสร้างพื้นฐานและบริการทางสาธารณสุขระดับนานาชาติ ที่พร้อมรองรับการเติบโต ผู้การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาค

2. มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของของจังหวัด (GPP) ให้เติบโตยั่งยืน ในช่วงปี 2555-2557 มีการเติบโตของ GPP และมุ่งเน้นการเติบโตในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัดและทิศทางการพัฒนาของประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมืองและท้องถิ่นให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (GPP) โดยจัดให้มีการจัดทำดัชนีเพื่อวัดความสุขของประชาชน (Gross Provincial Happiness; GPH)

3. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ พลังงาน และการจัดการของเสียที่มีคุณภาพและเพียงพอการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับเมือง และระดับภูมิภาค

4. มีความมั่นคงและปลอดภัยทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนมีความสุข และภาคธุรกิจมีความมั่นใจในการลงทุน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการป้องกัน การจัดการและการช่วยเหลือฟื้นฟู

5. เป็นจังหวัดต้นแบบของการบริหารราชการที่มุ่งเน้นการบูรณาการและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคราชการ ท้องถิ่น เอกชน กลุ่มจังหวัดและการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการบริการงานจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสร้างประโยชน์ให้กับทุกภาคส่วนอย่างสมดุล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

นโยบายการพัฒนาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน

แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน กำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น ไว้ 5 ด้าน

1. การแก้ไขปัญหาความยากจน เพื่อให้ชาวตำบลสวนหม่อน มีความสุขสมบูรณ์ เนื่องจากปัญหาความยากจนของประชาชนชาวตำบลสวนหม่อน เป็นปัญหาเร่งด่วน โดยที่ในความหมายของคำว่ายากจน มิได้จำกัดเฉพาะความข้นสนทางเศรษฐกิจ หรือรายได้สำหรับยังชีพเท่านั้น องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อนจึงมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพในการประกอบอาชีพของชาวตำบลสวนหม่อนที่ยากจน โดยการส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับคนควบคู่กับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของคนจนเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการวิเคราะห์ปัญหา และเลือกตัดสินใจได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล

1.1 ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเชื่อมโยงกับกลุ่มยากจน และผู้ด้อยโอกาสด้วยการส่งเสริมการเปิดเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อขยายเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน

1.2 พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนระดับรากหญ้า ด้วยการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มทอผ้า กลุ่มเพาะเห็ด กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ กลุ่มเลี้ยงปลาในบ่อซีเมนต์ เป็นต้น

1.3 การพัฒนาการเกษตร และอาชีพอิสระตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรในรูปแบบเกษตรกรยั่งยืน ได้แก่ เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติเกษตรผสมผสาน และ ทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมการปลูกป่า แหล่งต้นน้ำลำธาร เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติสภาพแวดล้อมที่ดี จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เช่น การขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะ ขุดสระน้ำในไร่นา ในลักษณะเป็นโครงการที่มีความสัมพันธ์ เกื้อหนุนซึ่งกันและกันเป็นเครือข่ายหลักเชื่อมโยงกับแผนงาน โครงการที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์จังหวัด ขอนแก่น

1.4 จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน โดยประสานการจัดทำแผนพัฒนา กับจังหวัดและประสานการรัดทำแผนกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ความยากจนของคนตำบลสวนหม่อนอย่างสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

1.5 ปรับปรุงระบบการพัฒนาที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินการที่เป็น รูปธรรมด้วยการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่บุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน องค์กรชุมชน และ ประชาชน เกี่ยวกับการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ จัดทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานแก้ไขปัญหา ความยากจน โดยเสนอผลงานองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน ผู้การรับรู้ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ สาธารณชน

2. การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้ตำบลสวนหม่อนเป็นตำบลที่น่าอยู่ด้วยการเชื่อมโยง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน และประชาสังคม ผู้การ พัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพ และยั่งยืน ประชาชนมีชีวิตที่สงบ มีความสะดวก สะอาด มีความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน มีระเบียบวินัยทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์มีระบบ นิเวศน์ที่สมดุลทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

2.1 พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมด้วยการปรับปรุงระบบการคมนาคมทางรถยนต์ให้เกิดความ สะดวกปลอดภัยจัดสร้างถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้านเชื่อมต่อหมู่บ้าน-ตำบล ถนนสู่แหล่งการเกษตร และปรับปรุง ซ่อมแซมถนนลูกรังที่ชำรุดเสียหาย

2.2 พัฒนาส่งเสริม สนับสนุน ประสานงานในการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เกี่ยวข้องกับการขยายเขตไฟฟ้าทั่วถึงทุกหมู่บ้านขยายเขตไฟฟ้าให้เข้าถึง แหล่งการเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตเพิ่มความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินและการบริการแก่ ชุมชน หมู่บ้านทุกแห่ง

2.3 การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยการประสานงานร่วมมือวางแผนการดำเนินการ ป้องกันปราบปราม บำบัด ฟื้นฟู โดยมุ่งเน้นที่ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล ตามแนวทางการใช้พลังแผ่นดิน ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา เป็นกิจกรรมหลักในการต่อต้านยาเสพติดร่วมกับใช้กระบวนการเวทีประชาคมทุกหมู่บ้าน ชุมชนสร้างความตื่นตัวเฝ้าระวังป้องกันการแพร่ระบาด หรือแทรกซึมของยาเสพติดในทุกหมู่บ้าน ชุมชน

2.4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปลูกป่า ป่าฟื้นฟูธรรมชาติแหล่งน้ำลำธาร ในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้อยู่ในสภาพดี ธรรมชาติรังสรรค์สร้างจิตสำนึกให้ความรู้แก่ประชาชน ให้เกิดจิตสำนึกร่วมกันในการเฝ้าระวังแหล่งกำเนิดของมลพิษ

2.5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปลูกป่า ป่าฟื้นฟูธรรมชาติแหล่งต้นน้ำลำธาร ในส่วนการกำจัดขยะมูลฝอยเร่งรัดการจัดสร้างโรงงานกำจัดขยะที่มีระบบทันสมัย จะส่งเสริมการสนับสนุนการจัดการสิ่งปฏิกูลการบำบัดน้ำเสียรวมอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการร่วมมือกับประชาคมในระดับต่าง ๆ ในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้อยู่ในสภาพดี ธรรมชาติรังสรรค์สร้างจิตสำนึกให้ความรู้แก่ประชาชน ผู้ประกอบการให้เกิดจิตสำนึกร่วมกันในการเฝ้าระวังแหล่งกำเนิดมลพิษ

2.6 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์การเผยแพร่วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.7 ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี และเชิงนิเวศน์ในตำบลด้วยการฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรม ให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่และส่งเสริมสนับสนุนร่วมมือกับประชาคมในการดูแลรักษา บูรณะแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมบทบาทชุมชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

2.8 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกัน ระวังโรคติดต่อ ในรูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาคม

3. การสร้างศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ในลักษณะการมีส่วนร่วมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับกลุ่มเกษตรกร ส่วนราชการ และองค์กรเอกชนต่าง ๆ

3.1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้เกษตรกรปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรตามหลักวิชาการเกษตร หลีกเลี้ยง ลดการใช้สารเคมี ปรับปรุง พัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิต

4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

4.1 การรักษา ฟื้นฟู และเสริมสร้างทุนทางสังคมที่ดี ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกคนในครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวมีความมั่นคงอันจะทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกายจิตใจแลสังคมสมบูรณ์ เสริมสร้างค่านิยมที่ดีงาม ให้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสร้างค่านิยมในการเชิดชูยกย่องคนดี มีคุณธรรม มีจิตสำนึกต่อสาธารณะ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ใช้ทุกภาคส่วนในการพัฒนาเป็นกลไกขับเคลื่อน เด็ก เยาวชน เติบโตเป็นคนดี มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมมีค่านิยมที่ถูกต้อง ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ลุ่มหลง ตกเป็นทาสวัตถุ ห่างไกลจากการพนัน ไม่ชอบการเสี่ยงโชค และไม่เอาเปรียบสังคม

4.2 พัฒนาศักยภาพแรงงาน ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแรงงานส่งเสริมสนับสนุนให้มีการฝึกทักษะอาชีพอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งในพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล

4.3 การเสริมสร้างสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์ด้วยการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนเล่นกีฬาเพื่อเป็นการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมสนับสนุนประสานงานร่วมมือ

ทุกภาคส่วนในให้นักกีฬาของตำบลสวนหม่อน ได้รับการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศและพัฒนาไปสู่การกีฬาอาชีพตามศักยภาพ

5. การจัดระบบบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อนได้นำระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่ามาใช้ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ประจำปี 2556-2558

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ”

พันธกิจ

1. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
2. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
3. สร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล
4. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ ระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
6. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองและชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย 18 แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม ประกอบด้วย 5 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1.1 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกกระดับ ทั้งในและนอกระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้เรียนรู้ตลอดชีวิต

1.2 เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน

1.3 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข การป้องกันและควบคุมโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถนะทางด้านร่างกายและจิตใจ ให้ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์

1.4 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้าน และสมุนไพร

1.5 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนทุกระดับ

2. การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง ดังนี้

2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และระบบการให้บริการขนส่งมวลชน

2.2 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น

2.3 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัย ให้เมืองและชุมชนปลอดภัย โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม

2.4 ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยเสถียร และปลอดภัย

3. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง ดังนี้

3.1 พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตรอย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และน้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

3.3 พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและแข่งขันได้

3.4 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง ดังนี้

4.1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

4.2 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

4.3 พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

4.4 การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์

4.5 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกได้ข้อมูล ดังนี้

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มของปัญหา
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน -เส้นทางคมนาคม -ไฟฟ้า -ระบบประปาหมู่บ้าน -แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	หมู่ที่ 1-14	ประชาชนทั่วไป	ทรงตัว อบต.ปรับปรุงและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นประจำทุกปี แต่ยังมีพื้นที่และเส้นทางคมนาคม และแหล่งน้ำที่ต้องพัฒนาอีกมาก
2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ -ปัจจัยการผลิต -อุปกรณ์และเครื่องมือในการประกอบอาชีพ	หมู่ที่ 1-14	กลุ่มอาชีพ/ กลุ่มเกษตรกร/ ประชาชนทั่วไป	ด้านเศรษฐกิจ ทรงตัว อบต.ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ และส่งเสริมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร
3. ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม -สวัสดิการสังคม -การมีส่วนร่วมของประชาชน -ความรู้ความเข้าใจในปัญหาสุขภาพจิต -คุณภาพการศึกษา -ทุนและอุปกรณ์การศึกษา -สถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ -วัดและวัฒนธรรมในหมู่บ้าน -งานประเพณีต่าง ๆ	หมู่ที่ 1-14	ประชาชนทั่วไป	ด้านสังคม ลดลง อบต.ถือหลักการบริการแบบล่างขึ้นสู่บนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหารวมทั้งให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆของ อบต. ด้านการศึกษา เพิ่มขึ้น อบต.ร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ศาสนาวัฒนธรรม ลดลง อบต.ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีต่างๆ

<p>4. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> -โรคระบาดและโรคติดต่อต่างๆ -สุขภาพอนามัย -ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล -ทรัพยากรธรรมชาติ -จิตสำนึกในการอนุรักษ์ 	<p>หมู่ที่ 1-14</p>	<p>ประชาชน ทั่วไป</p>	<p>ด้านสาธารณสุข ลดลง เนื่องจาก อบต. ได้ประชาสัมพันธ์และสนับสนุนกิจกรรมการให้ความรู้การป้องกันโรคต่างๆ</p> <p>ด้านสิ่งแวดล้อม ทรงตัว แม้ อบต. จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดปัญหา คือประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p>
---	---------------------	---------------------------	--

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายใน	ประเด็นสำคัญ	จุดอ่อน (-) จุดแข็ง (+)
<p>1. ด้านการบริการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> -การแบ่งส่วนราชการ: อบต.สวนหม่อน แบ่งโครงสร้างองค์กรออกเป็นส่วนๆ ซึ่งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นในอนาคต -การวางแผน: อบต.ถือเป็นหลักบริหารแบบล่างสู่บนโดยการทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนา -การประสานงาน : ทุกส่วนของ อบต.จะประสานความร่วมมือกันในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และอบต.จะประสานหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการพัฒนาในกรณีที่เกิดภัยพิบัติที่อบต.จะดำเนินการได้ -การมอบอำนาจ : อบต. จะมอบอำนาจการปฏิบัติงานตามกรอบของระเบียบและกฎหมายที่ได้กำหนดอำนาจไว้ -การกำกับดูแล : การดำเนินงานทุกโครงการจะมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ 	<p style="text-align: center;">+</p> <p style="text-align: center;">+</p> <p style="text-align: center;">+</p> <p style="text-align: center;">+</p> <p style="text-align: center;">+</p>
<p>2. ด้านระเบียบกฎหมาย ข้อบัญญัติตำบล</p>	<p>-การปฏิบัติงานต่างๆ อบต. จะดำเนินการตามระเบียบ และภายในกรอบของกฎหมายรวมทั้งได้ออกข้อบัญญัติตำบลเพื่อเป็นกฎหมายในการบังคับใช้ในการกระทำการต่าง ๆ ภายในตำบล</p>	
<p>3. ด้านบุคลากร</p>	<ul style="list-style-type: none"> -อัตรากำลัง : มีเพียงพอต่อปริมาณงาน -คุณภาพ : อบต. มีบุคลากรที่มีความสามารถ พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานทั้งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	<p style="text-align: center;">+</p> <p style="text-align: center;">+</p>

	โดยการทำงานภายใน อบต. เน้นความถูกต้อง ความเป็นปัจจุบันและ ความโปร่งใสในการตรวจสอบได้	
--	---	--

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก	ประเด็นสำคัญ	จุดอ่อน (-) จุดแข็ง (+)
1. ด้านการเมือง	-ระดับความขัดแย้ง : ไม่มีความขัดแย้ง -กลุ่มผลประโยชน์ : กลุ่มผลประโยชน์ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนด นโยบายและการบริหารงาน	+ +
2. ด้านเศรษฐกิจ	-เศรษฐกิจ (ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) : เศรษฐกิจโดยรวมแล้วอยู่ในขั้นดี ประชาชนมีกำลังซื้อสินค้าและ บริการ -การเกษตรกรรม : ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รายได้หลักจึงมาจากเกษตรกรรม -การพาณิชย์ : กิจการพาณิชย์ในพื้นที่ อบต. มีเป็นส่วนน้อยจึงไม่มี ผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านนี้	+ + +
3. ด้านสังคม	- ประชาชนวัยทำงานบ่งมีการอพยพเพื่อเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่ทำ ให้เกิดปัญหาสังคมอื่นๆ ตามมา - ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - ปัญหาสุขภาพจิตในกลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน	- - +

4. ด้านนโยบาย ของรัฐบาล ,กฎหมาย	- รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจและรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งแก้ไข กฎหมาย และกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	+
5. ด้าน เทคโนโลยี	- เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว ในขณะที่หน่วยงานราชการมีขนาดใหญ่ ทำให้การประสานงานเพื่อใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานมีความล่าช้า - บุคลากรขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อปฏิบัติงาน	- -

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ได้ข้อมูล ดังนี้

จุดแข็ง

1. ประชาชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง
2. ระบบการบริหารจัดการขององค์กรมีความเข้มแข็ง
3. มีแม่น้ำไหลผ่านและพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการทำการเกษตร
4. ด้านการศึกษามีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นโรงเรียนต้นแบบ

จุดอ่อน

1. ขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย
2. กลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรไม่มีการร่วมกลุ่มแบบเข้มแข็ง
3. เกษตรกรส่วนใหญ่ยากจน มีปัญหาหนี้สินเรื้อรัง
4. เกษตรกรขาดความรู้ ทักษะในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ขาดทักษะการบริหารจัดการด้านการตลาด

โอกาส

1. รัฐบาลมีนโยบายที่เอื้อในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานอย่างเต็มที่ในการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นและพัฒนาท้องถิ่นของตน
2. อบต.สวนหม่อน ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น

3. การดำเนินชีวิตตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เศรษฐกิจแบบพอเพียง”

อุปสรรค

1. น้ำท่วมพื้นที่ทำการเกษตร
2. หน่วยงานภาครัฐไม่ให้ความสำคัญดูแล ประกันราคาผลผลิตของเกษตรกร ส่งผลให้ราคา

ตกต่ำ

3. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้อง

พัฒนา

จากการวิเคราะห์สภาพตำบลสวนหม่อน ด้วยเทคนิค SWOT Analysis แล้วทำให้เราทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหม่อน มีระบบการบริหารและจัดการที่ดี มีความเข้มแข็ง และยังได้รับความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ จากรายได้ในตำบล บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีศักยภาพในการทำงานชุมชนมีการร่วมกลุ่มเพื่อทำอาชีพเสริมสร้างรายได้หลังจากการทำนา ด้านจุดอ่อน ขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย กลุ่มอาชีพไม่มีระบบการบริหารจัดการด้านการตลาดที่ดีและเกษตรกรมีปัญหาหนี้สิน จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ยังมีโครงการอีกจำนวนมากที่ต้องดำเนินการพัฒนา แต่ องค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ/รายได้